

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1073/2017
28.11.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Нешића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К бр.179/15 од 26.10.2016. године и Вишег суда у Врању Кж бр.228/17 од 05.09.2017. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К бр.179/15 од 26.10.2016. године и Вишег суда у Врању Кж бр.228/17 од 05.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К бр.179/15 од 26.10.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и одређено да се утврђена казна затвора према окривљеном неће извршити уколико у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши друго или слично кривично дело, а окривљени је обавезан да плати на име судског паушала износ од 3.000,00 динара као и на име трошкова кривичног поступка износ од 32.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж бр.228/17 од 05.09.2017. године одбијене су као неосноване жалба браниоца окривљеног АА и жалба Основног јавног тужилаштва у Владичином Хану, па је пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К бр.179/15 од 26.10.2016. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Нешић, због повреде

закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе и признати све трошкове које је окривљени имао за одбрану у овом поступку укључујући и трошкове за састав захтева за заштиту законитости све по адвокатској тарифи према запрећеној казни.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног АА навођењем као разлога за подношење захтева повреду повреде закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП, само формално означава повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП због којих је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се они састоје, већ суштински у образложењу захтева, оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтев за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног АА као разлог за подношење захтева за заштиту законитости а супротно утврђењима у нападнутим одлукама наводи да окривљени критичном приликом није прекорачио границе свог службеног овлашћења и да том приликом није учињена штета која представља битан елеменат овог кривичног дела.

Као су дакле у поднетом захтеву само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено – повреде закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП, а суштински се указује на недозвољен разлог за подношење захтева - на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у овом делу оценио као недозвољен.

Врховни касациони суд се није упуштао у истакнуту битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, обзиром да иста не представља законом прописан разлог због којег је окривљеном и његовом браниоцу у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић